

Arrest

nr. 309 387 van 8 juli 2024
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XI^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ethiopische nationaliteit te zijn, op 29 februari 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 januari 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 mei 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 juni 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken H. CALIKOGLU.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat C. GROFFILS.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker dient op 20 maart 2023 een verzoek om internationale bescherming in. Hij wordt gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS) op 11 oktober 2023.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) neemt op 30 januari 2024 de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de thans bestreden beslissing die luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart te zijn geboren op (...) 1988 te Addis Abeba en de Ethiopische nationaliteit te bezitten. U behoort etnisch tot de Amhara aan vaderskant en tot de Tigray aan moederskant. U bent religieus christelijk-orthodox. U volgde secundair onderwijs tot en met de 12de graad waarna u verder studeerde aan de Woleyta Sodo university en de Saint Mary university te Addis Abeba. U werkte na uw studies in Ethiopië voor verschillende banken wat u stopzette om in België verder te studeren. Te Addis Abeba vroeg en verkreeg u op 3 november 2020 een visum voor België. U nam daarop op 15 november 2020 een vliegtuig met bestemming België. U studeerde sinds uw aankomst in België aan de Universiteit Antwerpen. U stelde in België vast dat het voor u onmogelijk is om terug te keren naar Ethiopië gezien de situatie is verergerd en

Tigray worden gevisieerd. U vreest te zullen worden gearresteerd, opgesloten, mishandeld en vermoord omwille van uw Tigray etniciteit. Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming diende u uw Ethiopische paspoort in.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een 'gegronde vrees voor vervolging', zoals bedoeld in de Conventie van Genève, of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade', zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, niet aannemelijk heeft gemaakt.

Er dient opgemerkt dat u uw half-Tigray afkomst aan moederszijde niet geloofwaardig heeft weten te maken.

U verklaarde bij de Dienst Vreemdelingenzaken (verder DVZ) dat uw vader de Amhara etniciteit en uw moeder de Tigray etniciteit bezit (Verklaring DVZ d.d. 21 april 2023 punt 6d). U herhaalde deze verklaring tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS (CGVS notities persoonlijk onderhoud d.d. 11 oktober 2023 p 4 [verder NPO]). Gevraagd waar uw moeder is geboren, gaf u mee dat ze geboren is in Aksum (in de Tigray regio nvdr.) en dat u daar ooit was als kind om uw grootmoeder te bezoeken (NPO p 5). Gevraagd of uw moeder nog identiteitsdocumenten bezit, antwoordde u daar positief op.

Daarop gevraagd of u enig bewijs heeft voor uw verklaringen dat uw moeder is geboren in Aksum en de Tigray etnie bezit, stelde u dat u kan vragen of ze een kopie opstuurt van haar identiteitskaart en voegde u toe dat u dat niet meebracht, omdat u dacht dat het niet belangrijk was (NPO p 9) wat reeds ernstige vragen oproept over uw beweerde half-Tigray etniciteit gezien u namelijk een vrees aanhaalt voor vervolging in geval van terugkeer naar Ethiopië net omwille van uw Tigray etnie (zie Vragenlijst d.d. 21 april 2023 punt3.4 en 3.5 en NPO p 9).

Bevraagd of u een dergelijke kopie zou kunnen bemachtigen, antwoordde u positief (NPO p 9) en gevraagd hoe lang dit zou duren gaf u aan dat dit misschien 2 weken kon duren. Gevraagd waarom dit zo lang zou moeten duren, stelde u dat het ook een week kan duren. U gevraagd of u niet vandaag kan bellen of mailen met uw broer, stelde u van wel, maar gaf u aan dat de situatie niet gemakkelijk is zoals ze lijkt. Gevraagd om uitleg verklaarde u dat de Ethiopische regering de voorbije 5 jaar angst heeft opgewekt bij het volk en documenten of identiteitskaarten dienen verstopt te worden en te versturen via app's. U voorgeworpen dat dat inderdaad de bedoeling is, dat er vandaag internet beschikbaar is in Addis Abeba, dat u vandaag nog uw broer kan contacteren en uw moeder bij hem woont (zie verklaring NPO p 5) en daarop gevraagd waarom dit 2 weken zou moeten duren, verklaarde u – weinig overtuigend - dat u dacht aan de timing, dat u thuis zat en u het vandaag zou vragen en ze het morgen kunnen sturen waarop u werd gezegd dat u het aan het CGVS kan overmaken via mail (NPO p10).

Er dient daarbij vastgesteld dat u tot op heden, namelijk eind januari 2024 en ruim 3 maand na het persoonlijk onderhoud, geen enkel document noch bewijs heeft overgemaakt dat uw moeder geboren is in Aksum en de Tigray etnie bezit. Nochtans zou u daar op basis van uw verklaringen zeker al de mogelijkheid toe moeten hebben gehad. De vaststelling dat u tot op heden geen enkel (begin van) bewijs van uw moeders geboorteplaats en etnie heeft voorgelegd, doet reeds ernstig en fundamenteel afbreuk aan uw beweerde half-Tigray etniciteit.

Voorts dient opgemerkt dat u het Tigrinya als taal niet machtig bent.

Gevraagd welke talen u behalve het Amhaars nog spreekt, stelde u dat u enkel Amhaars en een beetje Engels spreekt, maar geen Tigrinya spreekt. Gevraagd naar de reden hiervoor gaf u aan dat u bent geboren en getogen in Addis Abeba. U stelde verder dat u wel vaak Tigrinya hoorde gezien er veel Tigray in Addis Abeba verblijven en ze spreken zoals uw moeder. Gevraagd of uw moeder wel eens Tigrinya sprak tegen u gaf u aan van niet en stelde u dat ze vloeiend Tigrinya en Amhaars spreekt. Gevraagd waarom ze nooit Tigrinya sprak, stelde u zonder meer dat er thuis altijd Amhaars werd gesproken. Gevraagd met wie ze dan wel Tigrinya sprak in Addis Abeba gaf u, enigszins verrassend en tegenstrijdig met uw eerdere verklaring dat er thuis Amhaars werd gesproken, aan dat ze Tigrinya sprak met uw echte broer B. (zie NPO p 5) en hij dat wel spreekt, omdat hij daarin wel geïnteresseerd was in tegenstelling tot u. U voorgeworpen dat u dus wel Tigrinya hoorde thuis, antwoordde u positief en u herhaalde daarop dat u geen woord Tigrinya spreekt (NPO p 7).

Bovenstaande indachtig kan enkel vastgesteld worden dat u tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd over welke talen thuis allemaal gesproken werden waarbij u eerst aangeeft dat er geen Tigrinya werd gesproken om daarna te stellen dat uw moeder wel Tigrinya sprak, maar dan enkel met uw broer B.. Verder dient vastgesteld dat u wel degelijk de taal Tigrinya hoorde bij u thuis, maar u dat niet spreekt. Als verklaring stelde u dat B. 'meer geïnteresseerd' was in de taal, en u minder, en uw moeder daarom enkel met B. in de taal Tigrinya sprak (NPO, p 7). Het dient opgemerkt dat deze verklaring geenszins overtuigt, en al zeker niet gezien u simpelweg geen woord Tigrinya blijkt te spreken. Dat uw broer wel het Tigrinya machtig is en deze

taal met uw moeder sprak in uw ouderlijk huis [waar u zelf ook woonde] maar u zelf geen enkel woord Tigrinya kent, omdat u 'minder geïnteresseerd' zou zijn geweest, is een verklaring die allerminst overtuigt. Uw totale onkunde van de taal Tigrinya tast de geloofwaardigheid van uw half-Tigray etnie verder aan.

Ten slotte dient opgemerkt dat u tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd betreffende de etniciteit van uw gezinsleden en meer in concreto over uw broers, zus, halfbroer en halfzus. Bevraagd naar uw vrees in geval van terugkeer naar Ethiopië verklaarde u bij DVZ dat uw broers Sa. en B. op straat zijn opgepakt, gearresteerd en opgesloten. U stelde verder dat uw broer B. en S. geïsoleerd zijn van de gemeenschap en S. een zaak had, maar die nu moest stoppen omwille van het feit dat de mama van Tigray is (Vragenlijst d.d. 21 april 2023 punt 3.5). U verklaarde voorts bij DVZ aangaande uw familieleden dat S. B. en B. uw echte broers en zus zijn van uw beide ouders en Sa. en M. respectievelijk uw halfbroer en halfzus zijn (Verklaring DVZ d.d. 21 april 2023 punt 18).

Bevraagd naar uw familieleden verklaarde u – geheel in lijn met uw verklaringen die u eerder gaf bij DVZ – dat uw echte broer en zus namelijk S., B. en B. zijn en uw vader na zijn scheiding met uw moeder nog kinderen heeft gekregen, namelijk Sa. en M. (NPO p 5). Bevraagd naar uw stiefmoeder verklaarde u dat haar naam B. B. is, dat ze geboren is in de buurt van Gojjam (Amhara regio nvdr.) en ze etnisch behoort tot de Amhara (NPO p 10).

Uw verklaringen indachtig dient vastgesteld dat uw halfbroer en halfzus, Sa. en M., de kinderen zijn van uw vader en uw Amhaarse stiefmoeder en bijgevolg beiden behoren tot de Amhara etnie. Nochtans had u bij DVZ verklaard dat uw broers, Sa. en B., werden gearresteerd en opgesloten (zie boven). Tijdens het persoonlijk onderhoud verklaarde u dan weer tegenstrijdig aan uw eerdere verklaringen dat uw broers B. en S. naar de gevangenis werden gebracht en 2 weken werden opgesloten (NPO p 11).

Toen u daar op het einde van het persoonlijk onderhoud mee werd geconfronteerd en u werd gevraagd waarom u verklaarde dat Sa. werd opgepakt omwille van zijn etnie gezien Sa. een volbloed Amhara is volgens uw verklaringen, stelde u dat Sa. uw halfbroer is, dat hij een taxichauffeur was en hij om die reden naar de gevangenis is meegenomen, omdat in Addis Abeba de chauffeurs tegen de overheid waren (NPO p 12) wat allesbehalve weet te overtuigen.

Er kan enkel vastgesteld worden dat u tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd betreffende de arrestaties van uw broers of halfbroer. Deze tegenstrijdigheden tasten de geloofwaardigheid van uw beweerde half-Tigray etnie verder aan.

Bovenstaande vaststellingen in acht genomen kan er geen enkel geloof gehecht worden aan de door u voorgehouden half-Tigray etniciteit. Bijgevolg heeft u ook uw vrees voor vervolging in geval van een terugkeer naar Ethiopië omwille van uw half-Tigray etnie allesbehalve geloofwaardig weten te maken.

Ter volledigheid, dient voorts nog het volgende vastgesteld. Zelfs indien het geloofwaardig zou kunnen worden bevonden dat u door de Ethiopische autoriteiten als een etnische Tigray zou worden beschouwd – hetgeen, zoals blijkt uit bovenstaande vaststellingen, geenszins geloofwaardig wordt beschouwd, dan nog dient vastgesteld dat het loutere gegeven dat u tot de Tigray etnie behoort, niet volstaat om aannemelijk te maken dat u bij een terugkeer naar Addis Abeba zou dreigen te worden geïsoleerd of vervolgd. Uit de COI Focus "Ethiopië. De situatie van Tigreërs in Addis Abeba", d.d. 23 juni 2023 (beschikbaar op <https://www.cgvs.be/nl/landeninfo/de-situatie-van-tigreers-addis-abeba>) blijkt dat de vijandelijkheden in de noordelijke regio Tigray die startten in november 2020 gepaard gingen met repressie en arrestaties van Tigreërs in de rest van het land. Na de opheffing van de noodtoestand eind februari 2022 normaliseerde de situatie voor Tigreërs buiten de regio Tigray in Ethiopië. Een groot aantal van de gedetineerde Tigreërs werd in de loop van 2022 vrijgelaten. Op 2 november 2022 tekenden de federale regering van Ethiopië en het Tigray People's Liberation front (TPLF) een vredesovereenkomst, gevolgd door een uitvoeringsovereenkomst, en op 22 maart 2023 werd het TPLF van de lijst van terroristische organisaties verwijderd. Verder blijkt dat hoewel de situatie van Tigreërs in de hoofdstad verbeterd is, veel Tigreërs als gevolg van de jarenlange anti-Tigray-propaganda en het oorlogsgeweld de staat wantrouwen en een laag profiel aanhouden, zij nog de economische gevolgen kunnen dragen van de maatregelen waaraan zij werden onderworpen tijdens het conflict en moeilijkheden kunnen ondervinden bij het regelen van administratieve zaken. Midden 2023 is er evenwel geen sprake meer van massale arrestaties van Tigreërs in de hoofdstad Addis Abeba of van nieuwe discriminerende maatregelen. Uit de beschikbare informatie blijkt aldus dat er geen aanwijzingen zijn van een situatie waarin Tigreërs in Addis Abeba systematisch worden vervolgd omwille van hun etnie. Uzelf brengt evenmin informatie aan waaruit dit zou blijken, evenmin kon u überhaupt aannemelijk maken als etnisch Tigray te worden gepercipieerd in Ethiopië.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

In een enig middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 48/2, 48/3, 48/4, 48/6, 48/7 en 57/6 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: het EVRM), van de materiële motiveringsplicht en van het zorgvuldigheidsbeginsel. Tevens wijst hij op het verbod van willekeur.

Verzoeker geeft aan niet akkoord te gaan met de weigeringsmotieven van de bestreden beslissing en tracht deze te weerleggen.

2.2. Stukken

Ter staving van het verzoekschrift worden volgende stukken bijgebracht:

- foto van de identiteitskaart van verzoekers moeder met een beëdigde vertaling;
- kopie van verzoekers geboortecertificaat;
- artikel van Human Rights Watch "Ethiopia: Ethnic cleansing Persists Under Tigray Truce" van 1 juni 2023;
- artikel van The Organization for World Peace "Tigray In Turmoil: A Critical Assessment Of The Current Situation" van 11 december 2023;
- artikel van Amnesty International "Ethiopia : Eritrean soldiers committed war crimes and possible crimes against humanity after signing of agreement to end hostilities-new report" van 4 september 2023.

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl.St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om "een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie" te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en ex nunc onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.3.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in

artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoekers. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

2.3.3. Beoordeling in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet

2.3.3.1. Verzoeker vreest bij terugkeer naar Ethiopië vervolging wegens zijn Tigray etnie.

De Raad komt na grondige analyse van het rechtsplegingsdossier en de opmerkingen van de partijen ter terechtzitting, in navolging van de commissaris-generaal, tot de vaststelling dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Vluchtelingenverdrag noch dat hij bij een terugkeer naar Addis Abeba te Ethiopië een reëel risico op ernstige schade loopt, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

2.3.3.2. In de bestreden beslissing wordt vooreerst geoordeeld dat verzoeker zijn half Tigray afkomst aan moederszijde niet geloofwaardig heeft weten te maken waarbij wordt gemotiveerd als volgt:

“U verklaarde bij de Dienst Vreemdelingenzaken (verder DVZ) dat uw vader de Amhara etniciteit en uw moeder de Tigray etniciteit bezit (Verklaring DVZ d.d. 21 april 2023 punt 6d). U herhaalde deze verklaring tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS (CGVS notities persoonlijk onderhoud d.d. 11 oktober 2023 p 4 [verder NPO]. Gevraagd waar uw moeder is geboren, gaf u mee dat ze geboren is in Aksum (in de Tigray regio nvdr.) en dat u daar ooit was als kind om uw grootmoeder te bezoeken (NPO p 5). Gevraagd of uw moeder nog identiteitsdocumenten bezit, antwoordde u daar positief op.

Daarop gevraagd of u enig bewijs heeft voor uw verklaringen dat uw moeder is geboren in Aksum en de Tigray etnie bezit, stelde u dat u kan vragen of ze een kopie opstuurt van haar identiteitskaart en voegde u toe dat u dat niet meebracht, omdat u dacht dat het niet belangrijk was (NPO p 9) wat reeds ernstige vragen

oproept over uw beweerde half-Tigray etniciteit gezien u namelijk een vrees aanhaalt voor vervolging in geval van terugkeer naar Ethiopië net omwille van uw Tigray etnie (zie Vragenlijst d.d. 21 april 2023 punt 3.4 en 3.5 en NPO p 9).

Bevraagd of u een dergelijke kopie zou kunnen bemachtigen, antwoordde u positief (NPO p 9) en gevraagd hoe lang dit zou duren gaf u aan dat dit misschien 2 weken kon duren. Gevraagd waarom dit zo lang zou moeten duren, stelde u dat het ook een week kan duren. U gevraagd of u niet vandaag kan bellen of mailen met uw broer, stelde u van wel, maar gaf u aan dat de situatie niet gemakkelijk is zoals ze lijkt. Gevraagd om uitleg verklaarde u dat de Ethiopische regering de voorbije 5 jaar angst heeft opgewekt bij het volk en documenten of identiteitskaarten dienen verstoep te worden en te versturen via app's. U voorgeworpen dat dat inderdaad de bedoeling is, dat er vandaag internet beschikbaar is in Addis Abeba, dat u vandaag nog uw broer kan contacteren en uw moeder bij hem woont (zie verklaring NPO p 5) en daarop gevraagd waarom dit 2 weken zou moeten duren, verklaarde u – weinig overtuigend - dat u dacht aan de timing, dat u thuis zat en u het vandaag zou vragen en ze het morgen kunnen sturen waarop u werd gezegd dat u het aan het CGVS kan overmaken via mail (NPO p10).

Er dient daarbij vastgesteld dat u tot op heden, namelijk eind januari 2024 en ruim 3 maand na het persoonlijk onderhoud, geen enkel document noch bewijs heeft overgemaakt dat uw moeder geboren is in Aksum en de Tigray etnie bezit. Nochtans zou u daar op basis van uw verklaringen zeker al de mogelijkheid toe moeten hebben gehad. De vaststelling dat u tot op heden geen enkel (begin van) bewijs van uw moeders geboorteplaats en etnie heeft voorgelegd, doet reeds ernstig en fundamenteel afbreuk aan uw beweerde half-Tigray etniciteit."

Verzoeker brengt middels zijn verzoekschrift onder meer een foto bij van de identiteitskaart van zijn moeder (met een beëdigde vertaling) waaruit duidelijk blijkt dat zijn moeder geboren werd in de stad Aksum, gelegen in de Tigray regio. Verzoeker vervolgt dat uit het geboortecertificaat toegevoegd aan het verzoekschrift bovendien blijkt dat dit wel degelijk de identiteitskaart is van zijn moeder. Aldus meent verzoeker dat er geen twijfel bestaat dat hij half-Tigray is.

De Raad moet evenwel vaststellen dat verzoeker geenszins enige (afdoende en overtuigende) verklaring verschaft voor het initieel gebrek aan enig documentair bewijs inzake de afkomst van zijn moeder en in gebreke blijft heden het laattijdig karakter van de plots bijgebrachte stukken te verschonen. Daarnaast merkt de Raad op dat de bijgebrachte stukken slechts kopieën/foto's betreffen waarvan de authenticiteit niet kan geverifieerd worden zodat hieraan slechts beperkte bewijswaarde kan gehecht worden.

Daargelaten het laattijdig karakter van deze stukken en de vaststelling dat er weinig bewijswaarde kan gehecht worden aan deze stukken zoals toegevoegd aan het verzoekschrift waarvan geen originelen werden bijgebracht, moet de Raad er hoe dan ook op wijzen dat deze thans bijgebrachte stukken geen afbreuk kunnen doen aan verweerders overige, pertinente en draagkrachtige motieven die steun vinden in de stukken van het administratief dossier.

Zo wordt er in de bestreden beslissing nog op goede gronden opgemerkt dat verzoeker tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd over de gesproken talen in zijn familie alsook over de etniciteit van zijn gezinsleden waaronder over zijn broers, zus, halfbroer en halfzus.

In de bestreden beslissing wordt er pertinent op gewezen dat:

i) verzoeker het Tigray als taal niet machtig is.

Gevraagd welke talen hij behalve het Amhaars nog spreekt, stelde verzoeker dat hij enkel Amhaars en een beetje Engels spreekt, maar geen Tigrinya spreekt. Gevraagd naar de reden hiervoor gaf verzoeker aan dat hij is geboren en getogen in Addis Abeba. Verzoeker stelde verder dat hij wel vaak Tigrinya hoorde gezien er veel Tigray in Addis Abeba verblijven en ze spreken zoals zijn moeder. Gevraagd of zijn moeder wel eens Tigrinya sprak tegen hem gaf verzoeker aan van niet en stelde hij dat ze vloeiend Tigrinya en Amhaars spreekt. Gevraagd waarom ze nooit Tigrinya sprak, stelde verzoeker zonder meer dat er thuis altijd Amhaars werd gesproken. Gevraagd met wie ze dan wel Tigrinya sprak in Addis Abeba gaf verzoeker, enigszins verrassend en tegenstrijdig met zijn eerdere verklaring dat er thuis Amhaars werd gesproken, aan dat ze Tigrinya sprak met zijn echte broer B. en hij dat wel spreekt, omdat hij daarin wel geïnteresseerd was in tegenstelling tot verzoeker. Verzoeker voorgeworpen dat hij dus wel Tigrinya hoorde thuis, antwoordde hij positief en herhaalde daarop dat hij geen woord Tigrinya spreekt. Bovenstaande indachtig kan enkel vastgesteld worden dat verzoeker tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd over welke talen thuis allemaal gesproken werden waarbij hij eerst aangeeft dat er geen Tigrinya werd gesproken om daarna te stellen dat zijn moeder wel Tigrinya sprak, maar dan enkel met zijn broer B.. Verder dient vastgesteld dat verzoeker wel degelijk de taal Tigrinya hoorde bij hem thuis, maar hij dat niet spreekt. Als verklaring stelde verzoeker dat B. 'meer geïnteresseerd' was in de taal, en hij minder, en zijn moeder daarom enkel met B. in de taal Tigrinya sprak. Het dient opgemerkt dat deze verklaring geenszins overtuigt, en al zeker niet gezien verzoeker simpelweg geen woord Tigrinya blijkt te spreken. Dat verzoekers broer wel het Tigrinya machtig is en deze taal met de moeder sprak in het ouderlijk huis [waar verzoeker zelf ook woonde] maar verzoeker zelf geen enkel woord Tigrinya kent, omdat hij 'minder geïnteresseerd' zou zijn geweest, is een verklaring die allerminst overtuigt. Verzoekers totale onkunde van de taal Tigrinya tast de geloofwaardigheid van zijn half-Tigray etnie verder aan.

ii) dient opgemerkt dat verzoeker tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd betreffende de etniciteit van zijn gezinsleden en meer in concreto over zijn broers, zus, halfbroer en halfzus. Bevraagd naar zijn vrees in geval van terugkeer naar Ethiopië verklaarde verzoeker bij de DVZ dat zijn broers Sa. en B. op straat zijn opgepakt, gearresteerd en opgesloten. Verzoeker stelde verder dat zijn broer B. en S. geïsoleerd zijn van de gemeenschap en S. een zaak had, maar die nu moest stoppen omwille van het feit dat de mama van Tigray is. Verzoeker verklaarde voorts bij de DVZ aangaande zijn familieleden dat S. B. en B. zijn echte broers en zus zijn van zijn beide ouders en Sa. en M. respectievelijk zijn halfbroer en halfzus zijn. Bevraagd naar zijn familieleden verklaarde verzoeker – geheel in lijn met zijn verklaringen die hij eerder gaf bij de DVZ – dat zijn echte broer en zus namelijk S., B. en B. zijn en zijn vader na zijn scheiding met zijn moeder nog kinderen heeft gekregen, namelijk Sa. en M.. Bevraagd naar zijn stiefmoeder verklaarde verzoeker dat haar naam B. B. is, dat ze geboren is in de buurt van Gojjam (Amhara regio nvdr.) en ze etnisch behoort tot de Amhara. Verzoekers verklaringen indachtig dient vastgesteld dat zijn halfbroer en halfzus, Sa. en M., de kinderen zijn van zijn vader en Amhaarse stiefmoeder en bijgevolg beiden behoren tot de Amhara etnie. Nochtans had verzoeker bij de DVZ verklaard dat zijn broers, Sa. en B., werden gearresteerd en opgesloten (zie boven). Tijdens het persoonlijk onderhoud verklaarde verzoeker dan weer tegenstrijdig aan zijn eerdere verklaringen dat zijn broers B. en S. naar de gevangenis werden gebracht en twee weken werden opgesloten. Toen verzoeker daar op het einde van het persoonlijk onderhoud mee werd geconfronteerd en hem werd gevraagd waarom hij verklaarde dat Sa. werd opgepakt omwille van zijn etnie gezien Sa. een volbloed Amhara is volgens zijn verklaringen, stelde verzoeker dat Sa. zijn halfbroer is, dat hij een taxichauffeur was en hij om die reden naar de gevangenis is meegenomen, omdat in Addis Abeba de chauffeurs tegen de overheid waren wat allesbehalve weet te overtuigen. Er kan enkel vastgesteld worden dat verzoeker tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd betreffende de arrestaties van zijn broers of halfbroer. Deze tegenstrijdigheden tasten de geloofwaardigheid van verzoekers beweerde half-Tigray etnie verder aan.

Bovenstaande vaststellingen in acht genomen heeft de commissaris-generaal met reden geoordeeld dat er geen enkel geloof kan gehecht worden aan de door verzoeker voorgehouden half-Tigray etniciteit.

De Raad merkt voorts nog op dat indien (ook op basis van de thans bijgebrachte stukken) toch kan aangenomen worden dat verzoeker half Tigray is, verweerder hieromtrent bijkomend heeft gemotiveerd:

“Ter volledigheid, dient voorts nog het volgende vastgesteld. Zelfs indien het geloofwaardig zou kunnen worden bevonden dat u door de Ethiopische autoriteiten als een etnische Tigray zou worden beschouwd – hetgeen, zoals blijkt uit bovenstaande vaststellingen, geenszins geloofwaardig wordt beschouwd, dan nog dient vastgesteld dat het loutere gegeven dat u tot de Tigray etnie behoort, niet volstaat om aannemelijk te maken dat u bij een terugkeer naar Addis Abeba zou dreigen te worden geïsoleerd of vervolgd. Uit de COI Focus “Ethiopië. De situatie van Tigreërs in Addis Abeba”, d.d. 23 juni 2023 (beschikbaar op <https://www.cgvs.be/nl/landeninfo/de-situatie-van-tigreers-addis-abeba>) blijkt dat de vijandelijkheden in de noordelijke regio Tigray die startten in november 2020 gepaard gingen met repressie en arrestaties van Tigreërs in de rest van het land. Na de opheffing van de noodtoestand eind februari 2022 normaliseerde de situatie voor Tigreërs buiten de regio Tigray in Ethiopië. Een groot aantal van de gedetineerde Tigreërs werd in de loop van 2022 vrijgelaten. Op 2 november 2022 tekenden de federale regering van Ethiopië en het Tigray People’s Liberation front (TPLF) een vredesovereenkomst, gevolgd door een uitvoeringsovereenkomst, en op 22 maart 2023 werd het TPLF van de lijst van terroristische organisaties verwijderd. Verder blijkt dat hoewel de situatie van Tigreërs in de hoofdstad verbeterd is, veel Tigreërs als gevolg van de jarenlange anti-Tigray-propaganda en het oorlogsgeweld de staat wantrouwen en een laag profiel aanhouden, zij nog de economische gevolgen kunnen dragen van de maatregelen waaraan zij werden onderworpen tijdens het conflict en moeilijkheden kunnen ondervinden bij het regelen van administratieve zaken. Midden 2023 is er evenwel geen sprake meer van massale arrestaties van Tigreërs in de hoofdstad Addis Abeba of van nieuwe discriminerende maatregelen. Uit de beschikbare informatie blijkt aldus dat er geen aanwijzingen zijn van een situatie waarin Tigreërs in Addis Abeba systematisch worden vervolgd omwille van hun etnie. Uzelf brengt evenmin informatie aan waaruit dit zou blijken, evenmin kon u überhaupt aannemelijk maken als etnisch Tigray te worden gepercipieerd in Ethiopië.”

In de bestreden beslissing wordt aldus op omstandige wijze gemotiveerd aangaande bovenvermelde vaststellingen aangaande verzoekers tegenstrijdige verklaringen alsook een mogelijke Tigray etnie. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, hebben betrekking op de kern van het vluchtrelaas en zijn pertinent alsook draagkrachtig. Deze worden door de Raad overgenomen. Het komt de verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen.

De Raad stelt vast dat verzoeker er in voorliggend verzoekschrift niet in slaagt om deze voormelde pertinente, correcte en draagkrachtige motieven – los van de vaststellingen inzake de moeder – uit de bestreden beslissing om te buigen.

Verzoeker volhardt in zijn verklaringen op het CGVS, beklemtoont zijn half-Tigray etnie en bekritiseert verweerders analyse en gevolgtrekkingen alsook bronnengebruik, doch brengt geenszins valabele argumenten bij ter ontkrachting van bovenstaande motieven en de vaststelling dat uit de beschikbare recente

landeninformatie blijkt dat er in Addis Abeba - alwaar verzoeker, die niet politiek actief is, het Tigrinya niet beheerst doch Amhaars spreekt, is geboren, heeft gewoond, gestudeerd en gewerkt (Vragenlijst van 21 april 2023, vraag 3.4; Verklaring DVZ, p. 6-9; persoonlijk onderhoud, p. 6-7) - geen sprake meer is van massale willekeurige arrestaties (op basis van de Tigray etniciteit) en de hieraan gelinkte vrees door de Raad niet langer actueel wordt geacht nu verzoeker de recente landeninformatie en zijn tegenstrijdige verklaringen in acht genomen, geen concrete, op zijn persoon betrokken elementen aanhaalt waaruit zou blijken dat hij persoonlijk en actueel omwille van zijn etnische afkomst dreigt te worden gevisieerd of vervolgd in Addis Abeba.

De door verzoeker aangehaalde en geciteerde algemene informatie zoals toegevoegd aan het verzoekschrift kan geen ander licht werpen op voorgaande actuele analyse daar de opgeworpen informatie voornamelijk betrekking heeft op andere regio's dan Addis Abeba.

2.3.3.3. Het voorgaande volstaat om te besluiten dat niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

Voorgaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat voor verzoeker geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking kan worden genomen, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

2.3.4. Beoordeling in het licht van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet

Opdat aan een verzoekende partij de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend, moet er sprake zijn van een ernstige bedreiging van het leven of de persoon van de verzoeker, als burger, als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Er dient voorts rekening te worden gehouden met het gestelde in het arrest Elgafaji waar het Hof van Justitie van de Europese Unie een onderscheid maakt tussen twee situaties:

- de situatie waar "er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico op de in artikel 15, sub c, van de richtlijn bedoelde ernstige bedreiging zou lopen" (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 35; HvJ 30 januari 2014, C-285/12, Aoubacar Diakité v. de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen, § 30); en
- de situatie waarbij rekening wordt gehouden met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker en waarbij het HvJ heeft gepreciseerd dat "hoe meer de verzoeker eventueel het bewijs kan leveren dat hij specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden, hoe lager de mate van willekeurig geweld zal zijn die vereist is opdat hij in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming" (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 28).

In de eerste hypothese is de mate van het willekeurig geweld dermate hoog dat elke burger die zich op het grondgebied bevindt, erdoor wordt geraakt. Wanneer aldus wordt vastgesteld dat een burger afkomstig is uit dergelijk land of gebied, moet worden aangenomen dat hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon wanneer hij terugkeert naar het betrokken land of het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar, zonder dat het nodig is om eveneens over te gaan tot een onderzoek naar andere persoonlijke omstandigheden.

In casu kan gewezen worden op de door verweerder aangehaalde COI Focus van 23 juni 2023 waaruit blijkt dat op 2 november 2022 het TPLF en de federale regering van Ethiopië een staakt-het-vuren en vredesovereenkomst hebben getekend en waarin geen gewag wordt gemaakt van een gewapend conflict met strijdende partijen in de hoofdstad Addis Abeba.

Verzoeker toont met zijn verwijzingen naar algemene informatie die voornamelijk betrekking heeft op andere regio's dan Addis Abeba geenszins aan dat er heden in Addis Abeba een situatie heerst van willekeurig geweld ingevolge een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon impliceert. In hoofde van verzoeker kan bijgevolg geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 in aanmerking worden genomen.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

2.3.5. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.3.6. Waar verzoeker in zijn verzoekschrift verwijst naar artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet, wijst de Raad erop dat hierin wordt gesteld dat er een duidelijke aanwijzing is dat de vrees voor vervolging gegrond is en het risico op ernstige schade reëel is indien de asielzoeker in het verleden reeds werd vervolgd, of reeds ernstige schade heeft ondergaan, of reeds rechtstreeks is bedreigd met dergelijke vervolging of met dergelijke schade. Gelet op bovenstaande vaststellingen is er in casu echter geen sprake van een eerdere vervolging of ernstige schade in de zin van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet. Verzoekers verwijzing ter zake is dan ook niet dienstig.

2.3.7. Uit het voorgaande blijkt dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat de commissaris-generaal op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht kan niet worden aangenomen.

2.3.8. Waar verzoeker de schending van artikel 3 van het EVRM aanvoert, moet beklemtoond worden dat in casu het onderzoek wordt beperkt tot de nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. De Raad doet in het kader van het beroep tegen een beslissing van de commissaris-generaal geen uitspraak over een verwijderingsmaatregel. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 van het EVRM is niet aan de orde.

2.3.9. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op het Commissariaat-generaal uitvoerig werd gehoord. De Raad stelt vast dat verzoeker tijdens zijn persoonlijk onderhoud de mogelijkheid kreeg zijn vluchtmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, hij kon nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en hij heeft zich laten bijstaan door een advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Amhaars machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het land van herkomst en op alle dienstige stukken. Een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel wordt dan ook niet aannemelijk gemaakt.

2.3.10. Uit wat voorafgaat, blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht juli tweeduizend vierentwintig door:

H. CALIKOGLU, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

R. VAN DAMME, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

